

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 77/2019
16.10.2019. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Бранка Станића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Немања Лукић, адвокат у ..., против тужене Републике Србије – Министарство унутрашњих послова које заступа Државни правобранилац из Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду број Гж1 256/18 од 07.09.2018. године, у седници већа 16.10.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Београду број Гж1 256/18 од 07.09.2018. године у првом ставу изреке и пресуда Првог основног суда у Београду број П1 1121/16 у првом ставу изреке, којим је одлучено о радном односу тужиоца на неодређено време и у другом ставу изреке којим је одлучено о исплати разлике неисплаћених зарада и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Први основни суд у Београду је пресудом П1 1121/16 од 26.09.2017. године, у првом ставу изреке усвојио тужбени захтев тужиоца, па је утврдио да је он у радном односу на неодређено време код тужене почев од 10.02.2010. године, те да му по том основу припадају сва права и обавезе из радног односа. Другим ставом изреке је обавезао тужену да тужиоцу на име неисплаћене зараде исплати месечне новчане износе ближе одређене у том ставу почев од јуна месеца 2013. године закључно са фебруаром 2017. године, да за тужиоца уплати доприносе за обавезано социјално осигурање на досуђене износе. Трећим ставом изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 249.100,00 динара у року од 15 дана.

Апелациони суд у Београду је пресудом број Гж1 256/18 од 07.09.2018. године одбио као неосновану жалбу тужене и потврди првостепену пресуду у делу става првог изреке, којим је утврђено да је тужилац у радном односу на неодређено време код тужене почев од 10.02.2010. године и у ставу другом изреке. Укинуо је првостепену пресуду у осталом делу првог става и у трећем ставу изреке и у том делу предмет вратио на поновно суђење првостепеном суду.

Против правноснажне другостепене пресуде тужена је изјавила благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Тужилац је дао одговор на ревизију и поставио захтев за накнаду трошкова за састав тог одговора.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је у утуженом временском периоду био у радном односу код тужене. Тужена је престала да исплаћује плату тужиоцу од јуна месеца 2013. године, односно тужиоцу је последња плата исплаћена закључно за мај 2013. године, након чега му је исплата плате стопирана без икаквог решења. Тужилац и даље ради на исти начин као што је радио и пре јуна месеца 2013. године, никада му није достављено решење о престанку радног односа. Висина неисплаћене зараде је утврђена на основу економско-финансијског вештачења, а према подацима МУП-а Србије за рад у координационој управи за Косово и Метохију у периоду од 01.01.2013. закључно са мајом 2013. године у укупној висини од 1.704.098,72 динара.

На основу овако утврђених чињеница првостепени суд је на основу члана 210. став 4. и 5. Закона о полицији, члана 16, 154. став 1. и 190. Закона о облигационим односима и члана 164. Закона о раду и члана 195. став 1, 241. ст.4. и 5. и 231. став 3. Закона о парничном поступку закључио да је тужена противправно онемогућила тужиоца да ради и остварује зараду јер није донела одлуку којом би регулисала његов радно правни статус и тиме му омогућила право на правни лек. Како тужена није доставила доказе примењено је правило о терету доказивања (члан 231.ЗПП),..

Другостепени суд је закључио да се тужилац налази у радном односу код тужене почев од 09.02.2010. године, да је правилно првостепени суд применио правило о терету доказивања оценивши да тужена није регулисала тужиочев радно правни статус, да је послодавац створио противправно стање које је имало за последицу да је тужилац у утуженом периоду био спречен да оствари зараду коју би остварио према редовном току ствари.

Врховни касациони суд је оценио да је ради правилне примене материјалног права неопходно утврђење релевантних чињеница. Тужилац није приложио решење о заснивању радног односа на које се позива у свом исказу (рочиште од 21.03.2017. године) када је изјавио да је у том решењу било одређено звање, односно чин – млађи полицајац. Навео је да је начелник МУП-а у Краљеву био ББ, коме је и потписао пријем решења о запослењу. Из ове изјаве следи закључак да је тужилац примио решење о заснивању радног односа. У свом исказу је даље навео да је управо ББ питао шта ће бити са његовим статусом након што му је у јуну месецу 2013. године обустављена исплата зараде. Терет доказивања пада и на тужиоца, а не само на тужену те је тужилац пропустио да предложи саслушање начелника ББ да поткрепи његове тврдње. Тачно је да по терету доказивања тужени треба да докаже да је за тужиоца донео решење о престанку радног односа. Тужилац се није изјаснио ни о томе зашто нема примерак решења о заснивању радног односа а на те околности није ни питан. Осим тога, из потврде Републичког фонда пензијског и инвалидског осигурања, Дирекција Фонда у Београду 11.04.2017. године произлази да за тужиоца нема података о пријавама на осигурање и одјавама осигурања. Из уверења Централног регистра обавезног социјалног осигурања од 26.04.2016. године произлази да је тужилац био пријављен на осигурање 01.02.2008. године, а одјављен 31.07.2008. године, да је био пријављен 10.02.2010. а одјављен 31.05.2013. године, те да је

- 3 -

поново пријављен 23.01.2015. године. Контрадикторности из уверења и потврде се морају отклонити. У недостатку ових чињеница преурањен је закључак нижестепених судова о основаности тужбеног захтева.

У наставку поступка првостепени суд ће отклонити наведене недостатке па ће поново одлучити о основаности тужбеног захтева и свим трошковима парничног поступка.

Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 416. став 2. ЗПП.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић